

калипти. Докато ви заведе до една отъ тѣзи горички, позволете ми да ви разкажа нѣщо повече за евкалиптитъ.

Ако ви интересува ботаническата страна на въпроса, мога да ви каже, че евкалиптитъ се отнасятъ къмъ „миртовитъ“ растения. Евкалиптовиятъ родъ, както пише въ книгитъ, съдържа около 150 различни вида. Тѣ всички сж родомъ отъ Австралия и прилежащитъ къмъ нея острови. Най-високиятъ евкалиптъ, за който споменахме нѣкъде по-горе, принадлежи къмъ единъ особенъ видъ, който ботаниката нарича „Евкалиптусъ Амигдалина“. Него считатъ за най-високо дърво въ свѣта. Така, обикновено, пишатъ въ книгитъ. Ала падна ми се случай не преди много време да беседвамъ съ берлинския професоръ Гребнеръ, единъ отъ най-голѣмитъ познавачи на растителността въ свѣта. На моитъ въпроси за евкалиптитъ, той ми отговори: „Горитъ на Австралия не сж още достатъчно добре изучени. Различнитъ видове евкалипти сж повече отъ 150. Азъ предполагамъ, че тѣ сж къмъ 300, а може би и 400 вида. Отъ тѣзи видове, поголѣмата частъ сж високоствѣлени. Много вѣроятно е, да има и други по-високи дървета отъ тѣзи, които сж измѣрени досега и че тѣ сж не отъ рода на „Евкалиптусъ Амигдалина“, а отъ нѣкой другъ видъ.

Но, малки читатели, васъ, може би, повече ви интересуватъ не научно ботаническитъ, а техническитъ въпроси? Тогава азъ мога да ви кажа, че евкалиптитъ сж най-ценниятъ даръ на растителния миръ. Тежкото и плътното дърво на евкалиптитъ е много трайно. Въ корабостроителницитъ този материалъ се цени много скъпо. За дѣното на корабитъ и за

мачтитъ имъ нѣма по-добъръ материалъ отъ евкалиптитъ. Дебелитъ колове, телеграфнитъ стѣлбове, кжситъ дървени колчета, които нареждатъ едно до друго при постилането на улицитъ и т. н., сж най-трайни, когато сж отъ евкалиптово дърво. Когато различнитъ видове евкалипти се полиратъ, даватъ извънредно красивъ материалъ — ту съ сивъ, ту съ тъмно-кафявъ, ту съ тъмно-червенъ цвѣтъ. Ала дърводѣлцитъ не се радватъ много на евкалиптитъ, защото, поради своята твърдостъ, тѣ не се работятъ лесно.

Въ Европа употрѣбаватъ извънредно много евкалиптовия фурниръ, известенъ подъ името „Махагоново дърво“. Трѣбва да добавя, че отъ евкалиптитъ получаватъ много и извънредно цененъ материалъ за джбилни вещества, а нѣкои отъ тѣхъ даватъ дори и каучукъ. Отъ евкалиптитъ се получаватъ още много други блага, които не могатъ да се изброятъ тукъ. А сега нека отидемъ пакъ при онази горичка отъ евкалипти, къмъ която се бѣхме заплитили.

Предъ насъ сж високи дървета, подъ сѣнката на които се гуши малка проста кръчмица. Дърветата сж по скоро смѣшни, отколкото красиви. За погледа, не свикналъ да ги гледа, тѣ изглеждатъ като болни и дрипази. Стѣблото и голѣмитъ имъ клони сж голи. Като разпокжсани парцали виси по тѣхъ напуканата имъ кора. Само на върха и на края на клончетата стоятъ увиснали дълги листа, прилични на саби. У нѣкои отъ европейскитъ видове евкалипти не се наблюдава онова интересно свойство на листата имъ — да се обръщатъ всѣкога съ ржбаси къмъ слънцето, поради което и тѣ не правятъ сѣнка; но у тѣхъ